

Algú ho pot explicar?

Pot una ministra d'un Govern pactar una candidatura comunal amb el principal partit de l'oposició i que aspira a ser hegemònic? Pot un cap de Govern mantenir en el seu executiu una ministra que li presenta batalla electoral coaligant-se amb el seu principal rival polític?

ALBERT ROIG | ACTUALITZADA EL 09/11/2015 23:30

Ja estava prou confús el panorama polític entre els electors progressistes a l'hora de decidir per quina candidatura es decantaria el seu vot, que ara s'hi ha afegit la confusió en l'ala de centredreta -si és que som capaços de definir Cd'I en aquest costat de l'arc ideològic després del pacte amb DA i tenint en compte que no era altra cosa que una unió de persones independents amb diferents sensibilitats i un nexa en comú que s'ha anat esberlant poc a poc al llarg dels quatre anys de mandat.

A mi ja em perdonaran, però hi ha coses que no s'entenen, o almenys jo no arribo a entendre-les. Pot una ministra d'un Govern pactar una candidatura comunal amb el principal partit de l'oposició i que aspira a ser hegemònic? Actuant així, pot una ministra posar en escac un Govern i, per tant, desestabilitzar-lo? De poder segur que pot, a la vista està, i potser la pregunta seria millor formular-la en termes d'ètica política. De l'altra banda, pot un cap de Govern mantenir en el seu executiu una ministra que li presenta batalla electoral coaligant-se amb el seu principal rival polític ni més ni menys que a la capital del país? No només pot, que ja ho veiem, sinó que a més hem de llegir aquests dies que el Consell de Ministres treballa amb absoluta normalitat. Tot plegat és tan incongruent que des de Groucho Marx, fins a Franz Kafka, passant per Valle-Inclán, no trobaríem prou referents per escriure una novel·la.

I després juguem al joc de la confusió amb la magistral frase de separar la política comunal de la nacional, a la qual s'aferra la ministra per no dimitir o per influir en la decisió -encara no presa- del cap de Govern respecte la disposició del seu càrrec. És obvi que és una frase feta per eludir la pròpia responsabilitat. Però, que no havíem quedat que el pacte nacional entre DA i Cdi que es va subscriure anava lligat al pacte comunal? Que no s'ha elaborat el programa electoral conjuntament amb els consellers de l'encara actual majoria? Aleshores, si una part es trenca, es trenca tot. O no? Uff, quin embolic!

I per embolicar-ho més, una argumentació molt pobre quan es diu que el pacte s'ha trencat perquè ha estat el cap de Govern qui ha incomplert els acords suposadament contrets entre les dues parts: per no voler l'actual cònsol, no fer-la a ella ministra de Presidència i, per acabar-ho d'adobar apartar-la -físicament, hem d'entendre- al Ministeri de Salut i Benestar.

Tot i això, el pacte s'ha trencat? Sí, però no. En política comunal les sigles aniran en llistes diferents, però els consellers que repeteixen s'han repartit, i compartiran el mateix programa, perquè l'han elaborat conjuntament. En política nacional uns se senten ofesos perquè s'han incomplert acords -de cadires bàsicament-, però es mantenen al Govern i a més amb un clima de treball magnífic, segons les darreres declaracions d'uns i altres.

Ja em perdonareu, però la sensació és de presa de pèl i d'insult a la intel·ligència dels ciutadans. I com més ho allarguin, més factura passarà als implicats. Però el més greu és el mal que s'està fent a la ja nostra de per si malmesa democràcia: amb actituds com aquestes els ciutadans se senten cada vegada més allunyats dels seus representants públics.